

svečenika stati pred žrtvenikom in tam darovati Najsvetejšemu. Uboga mati! ni se ti uresničila vroča želja.

Vrlo sem napredoval v šolah; maturo sem dovršil izvrstno.

Bilo je v velikih počitnicah. Prišel sem domov vselega srca, vsaj sem zopet videl domačo vas — in komu ni ta draga!? Mislil sem nekaj časa počivati, potem se pa pripraviti za odhod na dunajsko vseučilišče. Namenjen sem bil vpisati se v filozofsko fakulteto, kar se je pozneje tudi resnično zgodilo. Srce se mi boleti krči, ko se spomnim dobre matere. Zaman so jej tekle solze, nisem hotel biti duhovnik. O, koliko boljše bi bilo, da bi jo bil slušal, — toda prepozno, prepozno“.

Fran se je zamislil. Raz lice mu je bilo čitati, da njegova duša trpi, hudo trpi.

Prišel je v novič:

„Tedaj, prišel sem domov čil in zdrav — saj mi je bil ves svet tako lep! In kaj bi mi ne bil? Zrl sem v oko lepi bodočnosti.“

Nekako četrto ure od naše vasi je stala lepa, gradiču podobna hiša, v kateri je v poletnem času bival baron H. s svojo soprogo Olgo in dvema nedoraslina sinovoma, katera je vzgojevala in vodila na izprehod mlada in lepa, jedva dvajsetletna guvernanta — Julija“. Kakor hitro je izgovoril Julijino ime, stresel se je po vsem životu, in lice mu je pobledele. Skušal je zakriti razburjenost in nadaljeval:

„Vsaki dan je vodila dečka mimo naše hiše na sprehod. Kaj čuda, da sem se nekoč seznanil ž njo! In to sem tudi želel, saj je bila jedina oseba poleg župnika in učitelja, s katero se je lahko občevalo v takozvanem finejšem tonu. Zgodilo se je pa tako-le: Kakor navadno, vedla jo je pot mimo našega poslopja; nikdar ne bom pozabil, bilo je neki četrtek v avgustu. Vedno sem rad negoval mlade domače zajce. In prav takrat, ko je šla ona z dečkoma mimo, imel sem jih celo tropo pred hišo. Kar začne mlajši deček jokati in po vsi sili je hotel imeti jednega mladih zajcev. Nič rad, pa vendar ponudil sem mu jednega in vesel je segel po njem. Guvernanta se je smejala in opravičevala, jaz pa sem porabil priliko in se ji predstavil, nudeč se ji ob jednem v spremstvo. Dovolila mi je spremljati jo. Kmalu sem uvidel, da mi je govoriti z izobraženo žensko — in bila je prava Slovenka. Res izjema! Večina onih vzgojevalk pogradovih je nemške narodnosti, ali vsaj kaže se kot tako, ta je pa pristna Slovenka, mislil sem si.“

No, prvi skupni sprehod ni imel nič posebnega, le veselilo me je, da sem dobil za družbo izobraženo žensko, s katero lahko občujem — in to v slovenskem jeziku. Drugi dan je zopet prišla mimo. Deček pa je nesel v naročju zajčka. Pozdravil sem jo uljudno in prijazno se mi je nasmejala. In zopet sem jo spremljal. Govorila sva nekako to-le:

„Gospica Julija, ostanete li dolgo časa v našem kraju“?

„Mislim, da ostane baron H. nekako do srede oktobra tukaj — no seveda, potem odidem tudi jaz“!

„In kako Vam kaj ugaja tukaj“?

„Reči moram odkritosrčno, da sem se zelo dolgočasila, a odkar Vas poznam, zdi se mi prijetnejše, ker morem vsaj s kom občevati, preje sem bila vedno sama“. — Pogledala me je, in ta pogled ni bil brez vpliva, čutil sem, da mi bije srce močneje.

„Res, gospica Julija, srečen sem in vesel, da Vam more moja skromna družba nadomestiti vsaj nekoliko manjkajoče zabave“ — najina pogleda sta se vjela.

Prekratka se mi je tedaj zdela pot do grada, nekaj me je vleklo v Julijino bližino, kaj tedaj še nisem vedel — a vendar bi rad govoril ž njo vso noč. Segla sva si v roke, ona v grad — jaz domov. A spati, spati nisem mogel vso noč — pred očmi mi je vedno stal vitki stas guvernante Julije. Bila je pa tudi v resnici krasna. Tesna obleka ji je odevala vitko telo. Bujni, črni lasje so dičili lepo glavo. Pravilne poteze njenega finega, lahkozarudelega obraza so izraževale nekak ponos, a ta izraz imenovanega ponosa je zginil hipoma, kadar je odprla bujni, rudeči ustnici; in kadar je govorila, iskriale so se ji oči v mladeniškem ognju; le sem ter tja je povsila glavico, in nje jasne oči so izraževale tedaj lahko melanholijo.

(Konec prih.)

— **Osebnosti.** Okrajnemu glavarstvu za ljubljansko okolico dodeljeni deželnovladni konceptni praktikant, gospod dr. Ivan Vertačnik je poklican k dež. vladi; dež. šolskemu svetu dodeljeni deželnovladni konceptni praktikant, gosp. dr. Friderik Lukan je premeščen k okr. glavarstvu v Ljubljani. deželnovladni konceptni praktikant, gosp. dr. Leopold Žužek je dodeljen dež. šol. svetu. — Stavbeni adjunkt gosp. Rajko Gailhofer v Ljubljani je imenovan inženjerjem pri deželni vladi. — Premeščena sta poštna ekspedijenta gg. Ant. Bizjak iz Kranja v Lesce in Fr. Kramar iz Ljubljane v Škofjokoloko.

— **Himen.** Poročil se je gosp. dr. Tomaž Horvat, odvetnik v Ptujem, z gđ. Vido Lapajne iz Krškega.

— »**Slovenska Matica**« razpošilja za l. 1900 svojim udom šestero knjig: 1.) Zbornik znanstvenih in poučnih spisov. Uredil L. Pintar. 2.) Letopis Slovenske Matice za l. 1900. Uredil Evgen Lah. 3.) Zabavna knjižica, XII. zvezek: „Z vibarja v zavetje“. Spisal Fr. Malograjski. 4.) „Slovenske narodne pesmi“. 5. snopič. Uredil dr. Karol Štrekelj. 5.) „Zgodovina slovenskega slovstva.“ IV. del. Tretji zvezek. (Konec.) Spisal profesor dr. Karol Glaser. 6.) Ant. Knezova knjižnica: „Zbirka zabavnih in poučnih spisov“. VII. zvezek. Uredil Fr. Levec.

— **Jugoslovanska delegacija.** Državni poslanci napredno-narodne stranke dr. Andrej Ferjančič, Oskar Gabršček, Ivan Plantan in dr. Ivan Tavčar so izstopili iz hrvatsko-slovenskega kluba. Svoj izstop so naznanili predsedniku kluba dr. Ivčeviću s pismom, v katerem je rečeno: „Podpisani poslanci slovenske narodne napredne stranke izjavljajo, da izstopijo iz hrvatsko-slovenskega kluba, in to z ozirom na klerikalno gonjo, katera se je vprizorila proti nekaterim članom kluba, in da ne otežijo še drugim članom obstanka v klubu. Slavno načelnštvo blagovoli ta izstop vzeti“.

na znanje ter o njem obvestiti hrvatsko-slovenski klub s pristavkom, da podpisani žele s klubom ostati v prijateljskih razmerah“.

— **Viničarski tečaj na Grmu pri Novem mestu.** Ravnateljstvo kmetijske šole na Grmu se je prepričalo, da izvršujejo viničarji okrog Novega mesta pri nasajanju novih vinogradov vsa dotična dela — vsled tega ker nimajo zadostnega strokovnega znanja — tako, da bodo trte le malo časa živele in rodile. Pokazalo se je, da so nekatere kulture, ki stanejo mnogo denarja, že po 7 ali 8 letih take, da se jih ne more več ohraniti. Vzrok temu je, da viničarji požlahtnenih trt ne rigolajo in ne vsajajo prav, ker jih pravilno ne obrezavajo in zlasti neizogibno potrebnega obrezovanja poleti ne izvršujejo. Da se tem kvarnim razmeram konec naredi, je ravnateljstvo kmetijske šole na Grmu prosilo deželni odbor, naj ustanovi na Grmu brezplačen jednodneven viničarski tečaj, v katerem se bodo viničarji v vseh potrebnih delih praktično poučili. Deželni odbor je tej prošnji ugodil, in se bode ta viničarski tečaj vršil dne 13. aprila t. l. Naj ni noben vinogradnik iz novomeške okolice ne pozabil, poslati svojega viničarja k temu tečaju.

— **Smodnik za streljanje zoper točo** se bo oddajal tudi letos potom deželnega odbora kranjskega, in so vse tozadavne prošnje in naročbe uposlali direktno poslednjemu. Ob enem z naročitvijo je vposlati tudi po 20 kron 60 vin. za vsak naročeni zaboj à 25 kg.

— **Otvoritev prodajalnice surovinskega društva črevljarske obrtovalne zadruga v Ljubljani** se je vršila dne 1. aprila t. l. ob 11. uri dopoldne v združenih prostorih na sv. Petra nasipu, ki so bili tem povodom tudi dostojno okrašeni z zelenjem in doprsnim kipom Nj. Veličanstva cesarjeviča Rudolfa. Že nekaj minut pred 11. uro je prišel Nj. ekselencen baron Hein v spremstvu vladnega tajnika gospod Haasa. Takoj za njim je prišel mestni župan gospod Ivan Hribar in tajnik trgovske in obrtniške zbornice, gosp. dr. V. Murnik. Vsi so bili pozdravljeni po društvenem odboru, na čelu mu ravnatelj gosp. Ferdo Tuma. Na to se je vršila otvoritev združne prodajalne. Vsi prišleci so se jako laskavo izrekli o napravah in povsodi zahtevali natančnega pojasnila, bodisi o združnem blagu, bodisi o strojih. Mlademu društvu so želeli vsi najboljših uspehov in blagostanja. Prepričani so, da je osnovano le v korist in v povzdigo propadajoče črevljarske obrti, ki bi se naj povzdignila zopet na isto stališče, kakor je bila svoje dni. To je pa le mogoče v složnem združnem delovanju. Dolžnost slehernega črevljarskega mojstra ne le Ljubljane ampak vse Kranjske je, da postane član surovinskega društva črevljarjev za Kranjsko, in si s tem boljša pot ne le sebi, ampak tudi svojim naslednikom. Na to se je ustanovnik društva, ravnatelj gosp. Ferdo Tuma, zahvalil v jedrnatih in toplih besedah vsem visokim gostom za poset. V društvenih zadevah, naj se interesentje obrnejo na ravnatelja gosp. F. Tuma, Pogačarjev trg št. 3. v Ljubljani.

— **Narodne dekleta.** Nekaj fantov v Cezanjevcih pri Ljutomeru se je naročilo iz radovednosti na „Štajerca“. Ko so to izvedele vrle cezanjevske dekleta, bil je užaljen njih narodni ponos, in sklenile so, da ne govore in ne občejujejo več z nobenim fantom, ki čita nemčurskega „Štajerca“. To so tudi storila. Fantje so na to opustili „Štajerca“.

— **Društvo slovenskih veleposestnikov na Goriškem,** ki ima namen, pospeševati in čuvati vse koristi veleposestnikov goriške dežele v narodnem, gospodarskem in političnem oziru, se je ustanovilo v Gorici.

— **Preko Červinjana** so jo hoteli popihati v Ameriko trije mladenči iz ljubljanske okolice: Fran Perko, Fran Jerič in Josip Strnad, ali tam so jih prijeli ter pripeljali v Gorico, ker še niso prekoračili vojaških let. Iz istega vzroka so pripeljali te dni iz Krmina v Gorico dva Poljaka iz Galicije, katera so po kratkem zaporu odvedli domov.

— **Slovenska kolonija v Aleksandriji v Egiptu,** ki šteje kacic 5000 duš, dobi svojega posebnega dušobrižnika. V to je določen katehet na novomeški deški ljudski šoli, pater B. Snoj, ki se takoj preseli na svoje novo mesto.

— **Umrli.** Umrli je v Radečah pri Zidanem mostu učiteljska kandidatinja III. letnika, gdč. Marija Pavla Čeč v 18 letu svoje starosti. — Umrli je v Ljubljani gospa Ernestina Gabršek, soproga mestnega nadučitelja. — Umrli je v Slovenski Bistrici sodni adjunkt gosp. Franc Jagodic. Bil je vrl narodnjak in velesimpatičen družabnik. N. v m. p.!

— **Talijo za rešitev življenja** sta dobili Uršula Slak in Franca Sumrak iz Dolenjega Vrhovega, ker sta rešili z nevarnostjo lastnega življenja 9. januarja m. l. Marijo Bambič iz vode.

— **Revež poštenjak.** Dne 1. t. m. našel je France Zupančič, po domače Debelačnik iz Valtevasi pri Novem mestu, v bližini grajščine deželnega nadinženerja, gospoda Fr. Wischelna, to je pri Srebrničah, listnico z vsebino 600 kron a. v. Dasi velik revež, prinesel je takoj listnico županu občine Šmihel Stopiče, gospodu Jožefu Zurecu v Kandio, kateri je potrebno ukrenil, da pride denar zopet v roke tistega, kateri ga je izgubil. Poštenjak Fr. Zupančič zasluži javno pohvalo.

— **Nesreča na kamniški progi.** Te dni je na progi Ljubljana Kamnik zgrabil stroj vlaka voz posestnice Marije Kralj in ga vlekel 14 m daleč. Ljudje se niso poškodili.

— **Svinje so požrle pri Sv. Bolfenku pri Majšpergu** 8 mesecev starega otroka, katerega so pustili stariši brez paznika v zibelki.

— **V Iški** se je udrl v soboto zvečer plaz. Velike skale so priletele v hišo Fran Šusteršiča, ter prebile steno; pri mlinu pa so porušile vrata in podboje. Skala, ki je še danes v veži, obsega 4 m³. Škode je za 600 kron.

— **Tatvina v cerkvi.** V noči od 25. na 26. m. m. je v župni cerkvi v Srednji vasi pri Radovljici iz nabiralnika odnesel tat 50—60 kron. Tat se je zvečer utihotapil v cerkev, ter ponoči z železno pripravo odtrgal nabiralnik. Ušel je pri drugih cerkvenih vratih; v ključavnici je namreč tičal ključ.

— **Ponarejen denar.** Po Ljubljani in tudi po deželi krožijo prav dobro ponarejeni avstrijski goldinarji. Tudi zvenk je sličen srebru. Spoznati pa jih je na višnjekasto sivi barvi in na črki „s“, ki je v besedi „unitis“ obrnjena.

— **V Ljublanico je skočila 18letna šivilja Katarina J. iz Škofje Loke.** Rudolf in Viktor Koleša, sta skočila za njo in jo potegnili iz vode.

— **Požar.** 1. t. m. je nastal v Stari Sušici pri posestniku Fr. Zapretu ogenj, ki je prešel tudi na hišo Jožefa Kureta. Zapret ima škode za 1000 kron, Kuret pa za 1600 K. Oba sta bila premalo zavarovana. Ogenj je nastal, ko se je Zapretov sinček igral z vžigalicami in zažgal na dvorišču kup slame.

— **Ujet vojaški begun.** Vojaka Ant. Tomšiča iz Vač. okraj Litija, ki je bil dezertiral, je prijela policija v Ljubljani ter ga izročila okrajnemu sodišču v Litiji, ki ga je izročilo 4. t. m. vojaški oblasti.

— **Uboj.** Na velikonočne počitnice došel vojak Zupančič je zabodel 8 t. m. kočarja Kreseta v Čilpahu pod Trebelnem za bajonetom v prsa, na kar je Krese kmalu izdihnil. Povod temu uboju je bil prav malenkosten. Vojak Zupančič in nekateri njegovi prijatelji so dražili Kresetovega psa, zaradi česar jih je jel zmerjati. Nastal je kreg, in ker so bili fantje kolikor toliko žganja pijani in prišlo je do uboja.

— **Pri vojaški vaji.** Na Reki je divizijoner te dni inspiciral garnizijo. Odredil je vežbališču tudi vsakovrstne vaje, pri katerih se je tudi streljalo. Nakrat se je zaslišal bolesten vzklik in — neki vojak je padel. Nekdo je bil ustreljen s kroglo. Vojak je bil zadet v nogo in težko poškodovan. Bržčas pa krogla ni bila njemu namenjena, nego komu drugemu. Sicer so zapovedniki posameznih oddelkov takoj dalj

natančno pregledati vse puške, toda dognati se ni dalo, kdo je ustrelil s kroglo.

— **Proizvajalci cementa** so imeli na Dunaju dogovore, da se dogovorijo o ustanovi kartela, kar v bistvu ni drugega, kakor nekaka zadruga, ki določuje cementne cene. Vse se družijo, da določuje svojim izdelkom cene, zato se mora tudi kmet, da bo lahko narekoval cene tudi svojim pridelkom.

— **Na smrt obsojena.** Te dni je bila pred okrožnim sodiščem v Rovinju (Istra) porotna obravnava proti Antonu Gasperini in Antoniji udovi Gasperini zaradi umora Ivana Gasperini, tasta obtoženke, izvršenega na poslednjem dne 11. oktobra lanskega leta. Obtoženca bila sta obsojena na vislice.

— **Nesreča na morju.** Iz Citanove se poroča: Dne 21. m. m. se je zgodila na morju velika nesreča, katera je vžalostila ne le prizadete družine v Citanovi, ampak tudi druge prebivalce. Slučaj je bi namreč ta-le: Vincenc Voltolina, posestnik barke se je podal v društvu pet drugih oseb iz Citanove proti Poreču, kjer je v gozdu Červari ukrcal v barko drva ali prav za prav čoke. Barka je bila stara, a drva so bila nabasana v korito barke, osebe pa so morale preko čokov sem ter tje hoditi, vsled česar je pritisk drv izrinil trhlo desko ob boku ladije, ko je ista plovila po globočini v daljavi kakih 5 milj od Citanove. V barko je udrila voda in ljudje so le prepozno opazili, da barka tone, ko že več niso mogli priklicati pomoči iz kopnega. Od šest oseb dve nista znali plavati in sicer nek 64letni stari Sorgo in pa mladenič Stančič. Stari Sorgo se je oprijel jader ladije ter z njimi vred utonil. Stančič pa se je vrgel v morje, meneč, da se vendar reši, toda kmalu je utonil v globočini. Drugi, in sicer gospodar ladije Voltolina je vzel v oporo nosila, na katerih so v ladijo nesli čoke, ostali pa so vzeli deske in vesla. Gospodar Voltolina, mož kakih 48 let star, je hotel rešiti na vsak način tudi svoj novi kaput za dež, in zato ga je oblekel in se tako opravljen v morje spustil. Pri plavanju pa ga je kaput tako oviral, da ni mogel vzlic pomagalu nosil do kraja priti, ampak je za drugimi zaostal in utonil. Rešila sta se samo dva mladeniča, jeden 19 let, drugi pa 21 let star. V jedni družini pogrešajo očeta in zeta. Trupla utopljenih oseb niso še izplavala in jih tudi vzlic iskanju ne morejo iz globočine dobiti. Barka je utonila v globočini kakih 18 m, a tudi barke ne najdejo.

— **Število prebivalcev v avstro-ogrski državi.** Avstrijske dežele imajo 26.107.304 prebivalcev, tedaj za 2.211.891 več kot l. 1890. Na Ogrskem je 19.203.531 prebivalcev, tedaj za 1.739.704 več kot l. 1891. — Vseh prebivalcev skupaj je v avstro-ogrski državi 45.310.835, tedaj za 3.951.631 več kot l. 1890.

— **Hrvatsko društvo sv. Cirila in Metoda** se je osnovalo v Zagrebu. Na prvem shodu se je izpostavilo, da ima tako društvo sv. Cirila in Metoda v Zagrebu že potrjena pravila iz dobe bana Mažuranića t. j. od l. 1878.

— **Obsojeni Bolgari.** Pretečene dni se je v Solunu izvršila obravnava proti 19 Bolgarom, ki so bili obtoženi, da so se udeležili revolucionarnega gibanja. Trije obtoženci so bili obsojeni na smrt, sedem na dosmrtno ječo, pet na petletno ječo in jeden na jednoletno ječo.

— **Človeško srce** tehta pri možu 270, pri ženski 240 gramov. V jednom letu udari 37 milijonkrat, v dobi od poroke pa do 25letnice ali srebrne poroke pa 926 milijonkrat.

— **Jubilej razglednice.** Razglednica praznuje letos svoj 25letni jubilej. Prve razglednice je poslal v svet nemški tiskar Schwarz leta 1876., a že leta 1870 je isti v francoski vojni izdeloval humoristiške karte. Nemške pošte imajo sedaj na dan opraviti približno z 1.466.838 razglednicami, katerih poštnina znaša 69.010 mark.

— **Proti vlečkam.** V Monakovem je 200 dam na svoje sovrstnice izdalo oklic, naj opuste pri svojih oblekah vlečke, ki vzdigujejo zdravju škodljiv prah. Tudi princezinja Ludovika bavarska je na oklicu podpisana.

— **Cronique scandaleuse v Nemčiji.** Berlin konkurira v škandalih celo s Parizom! Že afera bankirja Sternberga, ki je zlorabljal mlade deklice ter bil v prijateljstvu in pod zaščito najvišjih krogov, je razkrila nečuvono smradljive razmere v Berlinu. Sedaj pa se je pojavila v Stuttgartu še grša! V škandal so zapletene „najfinejše“ dame in najodličnejši gospodje. Ministrski predsednik in vojni minister sta morala odstopiti, ker sta tudi tičala v tem blatu. Padla sta radi neke visoke dame, ki je bila — zvodnica! Kaznovana je bila po § 180. ondotnega kazenskega zakona, ki govori o tajnem kupčevanju z grehom. Tudi kraljevi kralni pobočnik je v preiskavi. Pripravlja se senzacijska sodna obravnava, ki razkrije mnogo blata. Veliko ulogo v tej svinjariji igrajo tri odlične dame. Ves škandal se je izvedel iz „dnevnika“, katerega je pisal nek „fin“ gospod, in v katerem je zabeležil vse tiste pikantne dogodke med stuttgarskimi „najvišjimi“ krogi!

— **Ženske proti žganjepitju.** Jako zanimivo poročilo v tej stvari čitamo v nekem ameriškem listu. V državi Kansas v Severni Ameriki obstoji že od l. 1881. postava, ki pod globo prepoveduje točenje alkoholičnih pijač. V kljub temu pa znajo špekulantje izogniti se postavi ter točijo žganje kar na vseh koncih in krajih države Kansas. Ker pa je žganjepitje tudi v Ameriki največ krivo propadanju morale in narodnega blagostanja, zgodilo se je nekaj, kar je povzročilo strah in grozo po žganjarnicah. Ta strah in groza je namreč neka velika močna ženska gospa Canie Nation. Mrs. Nation si je namreč postavila nalogo, da pridobi postavi veljavo, a to na dosedaj popolnoma neznani način, pred katerim se tresejo vse „šnopsbotike“ v državi Kansas. Mrs. Nation se oboroži vsako jutro in zvečer z veliko sekuro, seboj pa vzame četo navdušenih soboriteljic za blagor domačega ognjišča, katere imajo tudi sekire seboj. Tako oborožene uderejo v vsako pivnico in ondi razdrobe vse, kar se da nabiti in razdrobiti: steklenice, važe, stole, okna, zrcala, podobe, z jedno besedo, vse je shodno pod udarci teh novodobnih Amazonk, in ko odidejo, je vsaka taka pivnica žalostna razvalina. Seveda je ta nastop Mrs. Nation stal že marsikako izgubico osebne svobode, ker je bila že nešteto krat aretovana, a to jo še le izpodbuja na to pravcato misijonarsko delo. Ta hrabra boriteljica proti najgrši moški strasti ima na javnih trgih vpričo ogromnega občinstva govore proti alkoholizmu in njej se pridružuje vsak dan večje število somišljenikov. Mrs. Nation pravi, da hoče doseči svoj blagi namen, pa ako bi imela pretrpeti za to tudi smrt. Zdaj se je napotila v Novi Jork in izvršuje ondi svojo misijo. Da je Mrs. Nation jako pogumna ženska, priča že to, da pri njenih nastopih ne teče le „šnops“ iz razbitih steklenic in frakeljnov, marveč tudi — kri, prava in pristna človeška kri. Lastniki žganjepivnic si ne dajo z lepa razbiti svojega imetja in vsled tega pride do hudih spopadov med gosti in Amazonkami, dokler ne pride policija in ne naredi konec aferi. Nekateri jo smatrajo za blazno, toda vsakdo prizna, da je njeno početje, da si težko posnemanju priporočno, vendar pa združeno s plemenitim namenom, ter zadobiva po vsej Ameriki ogromno pristašev. Nedavno so jo zopet zaprli, in to radi neke krvave tepežke v Kansas City, pri kateri tepežki sta bila ubita jeden mož in jedna žena. Zdaj bode predsedela par mesecev, ko pa pride zopet na svobodo, je sklenila, da se združi z lastnikom nekega cirkusa. Njen načrt je potem ta: v krasnem pozlačenem vozu, katerega bodo vlekli štirje velblodi (kamele) se bode vozila od kraja do kraja, ter z voza doli govoriti jedrnate filipike proti žganjepitju. Tako hoče rešiti Mrs. Nation svoj narod najhujše nesreče žganjepitja.

— **Glavo mu je odtrgalo.** Na Dunaju imajo namesto stopnjic v mnogih hišah dvigalnice. V prvem okraju se je pred kratkim nek Ignacij Mizera hotel spustiti s tako dvigalnicco v drugo nadstropje, med dviganjem pa je po neprevidnosti pomolil glavo iz dvigalnice. Glavo mu je dvigalnica s tako silo pritisknila ob steno, da je v drugo nadstropje prišlo le mrtvo truplo Ignacija Mizera brez glave.

— **Maščevanje slepca.** Pred leti je mizarski pomočnik Dömötör naročil v lekarni Jožefa Töröka v Budimpešti zdravila. Laborant je recept zmešal, in mizarski pomočnik je dobil napačna zdravila, vsled katerih je oslepel. Velike demonstracije so bile tedaj pred Törökovo lekarno. Demonstracije so še-le ponehale, ko je Török dal ponesrečenemu možu 20 000 gld. in ga dal poučevati v ščetarstvu, česar se slepci lahko priučijo. V letih je Dömötörju denar pošel, rodbina njegova se je nahajala v veliki bedi, a na vse prošnje za podporo Török ni odgovoril. Te dni je nakrat slepi mizarski pomočnik prišel z ženo in z otroci v stanovanje lekarnarjevo, kjer je hotel na lekarnarja streljati, žena njegova pa vlti na lekarnarja vitrijola. Priskočivši laboranti pa so hitro preprečili to strašno maščevanje.

— **Kaj vse prevzamejo ženske.** V Kološvaru na Ogrskem namenilo se je sezidati velik protestantovski kolegij. Ko je bilo razpisano zidanje velikega poslopja, prišla je med nebrojnimi ponodbami tudi ponudba madjarske graditeljice Crike Paulas, ki je izvršila vse šole za to stroko zidanja in napravila pred kratkim skušnjo o stavbinski tehniki. Ponudba in priloženi načrti poslopja te dame so merodajnemu odboru popolnoma ugajali, in po kratkem posvetovanju oddalo se je zidanje kolegija tej prvi zastopnici ženskih v stroki zidanja in postavljanja hiš in palač. Možje podjetniki najbrže niso bili zadovoljni, da jim tudi na tem polju dela konkurenco ženska podjetnost. Do sedaj veljal je stari pregovor, da žena podpira tri ogle hiši, sedaj pa se bode moralo reči, da jih zna tudi sezidati.

— **Opojne pijače pri otrocih.** Pred leti je profesor Nothnagel pripeljal pred akademike na dunajskem vseučilišču 10letnega dečka, ki je bil bolan na jetrih in na zlatenici. Oče dečkov se je silno čudil, ko je čul, da je vsa bolezen posledica opojnih pijač. Deček je profesorju povedal sam, da je že takrat, ko je imel šele 4 leta, s svojim starejšim bratom tajno odpiral omare in pil razne likerje in konjak, stariši pa so mu dajali piti še črnega vina, ker je bil slabega zdravja. Učeni profesor je razlagal, kako je pijača škodila zdravju, obsojal, da imajo nekateri zdravniki navado, da zapisujejo malim otrokom vino, pivo in še celo konjak, češ, da jih bo okrepčalo. Pa tudi preveč kave, čaja in čokolade je škodljivo dajati otrokom.

— **Hrvat — japonski dvorni virtuoz.** Iz Reke se poroča, da je japonski cesar imenoval profesorja Vilima Dubravčiča telegrafično za svojega dvornega virtuoz. Gospod Dubravčič je kmalu nato nastopil pot v Tokio.

— **Kruppovi dohodki.** Izdelovatelj topov v Essenu Krupp je v preteklem letu naznanil svoj dohodek s 16 milijoni mark, letos pa je naznanil, da ima 21 milijonov mark dohodkov.

— **Strupeni kolači.** Pariški listi poročajo iz Valence d' Agen: Tukaj je nad 100 oseb zbolelo, ker so jedli zastrupljene kolače. Neki 4letni otrok je umrl, več pa jih je jako nevarno bolnih.

— **Zopet poskušen ritualni umor?** V Olomucu vlada veliko razburjenje. Dekla pri židovskem trgovcu Izidoru Davidu se je te dni po poročilu lista „Pozor“ prebudila iz težke omotice. S težavo je vstala in opazila, da ima po telesu mnogo ran. Bila je tako slaba, da se je z največjim naporom vlekla do bližnjega zdravnika, ki je konstatiral, da je dekla izgubila mnogo krvi. Dekla trdi, da ne ve, kaj se je ž njo

zgodilo. V njeni sobi niso našli niti sledu krvi. Zadevo ima v rokah državno pravdnitvo.

— **Hrib je podrl vas.** V modeskem okraju v Italiji, in sicer v občini Lama Mocogno je uničena vsa vas Vaglio, ker se je na njo stoječi del hriba vsled mokrote udrl in vse hiše podrl, tudi cerkev je popolnoma zakopana, zvonik se je prelomil in padel daleč od cerkve, zvonovi so se razleteli na koščke daleč okrog. Kakih dvajset hiš se je podrla in stanovalci so brez zavetja. Vojaštvo je preskrbelo šotorje, v katere se ubogo ljudstvo pred mrazom in snegom skriva. Večkrat je že bila ta vas vsled enake nesreče poškodovana in sicer leta 1400, 1574, 1689 in 1879. Prebivalci se skoro večji del pečajo z lesom, katerega je bilo ravno isti čas, ko se je hrib podrl, v vasi zelo veliko.

— **Reforma moških oblek.** V Berlinu se je osnoval odbor za reformo moških oblek. Sedaj je iznašel obleko, ki je podobna na jopičih risariji kmetskih kožuhov, hlače pa je odbor določil jednake onim kolesarjev in borilcev. Težko, da bi odbor s svojo reformo imel kaj uspehov.

Loterijske srečke

V Lincu dne 6. aprila t. l.: 21, 52, 64, 15, 6.

V Trstu dne 6. aprila t. l.: 33, 53, 10, 48, 17.

V Pragi dne 10. aprila t. l.: 18, 7, 13, 36, 9.

Tržne cene.

V Ljubljani dne 12. aprila 1901. Pšenica K 8.10 h, rž K 7.— h, ječmen K 7.— h, oves K 7.— h, ajda 6.30 h, proso K 7.— h, turščica K 6.50 h, leča K — — h, fižol K 10.— h. Vse cene veljajo za 50 kilogramov.

Preobleke.
Popravila.
Najnižje cene.
Največji izbor.
Skrbno izdelovanje.
L. Mikusch,
tovarna dežnikov,
Ljubljana, Mestni trg 15.

100—300 gold. na mesec

zamorejo osebe vsakega stanu na vsakem kraju gotovo in pošteno brez kapitala in zgube zaslužiti z prodajo postavno dovoljenih državnih papirjev in srečk.

Ponudbe sprejme **Ludwig Oesterreicher**,
Deutsche Gasse 8 Budapest. (4—10)